

Ο ΒΥΡΩΝ.

Πρό τινος καιροῦ ὁ ἐν Ἀθήναις Σύλλογος Βύρων ἀνέλαβε τὴν λίαν ἀξιέπαινον ἔργον τοῦ ἀνεγείραι ἐν Μεσολογγίῳ ἀνδριάντα εἰς τὸν ἔξοχον ποιητὴν τῆς Ἀγγλίας, οὗ τὸ ὄνομα φέρει, καὶ ὅστις ἡμίρην ἡμῶν ἐγκατέλειπε πατρίδα, γονεῖς, τιμὰς καὶ ἀνάπαυσιν, συμμετασχὼν γενναίως τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μεγάλου ἀγῶνος καὶ ἀποθανῶν πρὶν ἢ ἴδῃ ἐκπληρούμενον τὸ ὄνειρον αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἀπανταχῶς Ἕλληνας αἰτουμένη τὴν ὑπὲρ τοῦ ἔργου συνδρομὴν αὐτῶν, εὐχαρίστως δὲ πληροφορούμεθα ὅτι πολλοὶ τῶν φιλομούσων ὁμογενῶν μετὰ προθυμίας ἔσπευσαν νὰ προσενέγκωσι τὸν ὀβολὸν των καὶ οὕτω συνέλεχθησαν δρ. 1758 περίπου. Πρὸς ἀποπεράτωσιν ὅμως τοῦ μνημείου ἀπαιτεῖται ἔτι ἐλάχιστον ποσὸν συγκριτικῶς πρὸς τὴν ἑλλην δαπάνην. Ὅθεν, οὐδόλως διστάζει νὰ ἐνώση καὶ ὁ Σύλλογος Ἑρμῆς τῆς φωνῆν του μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου Βύρωνος ὅπως παροτρύνῃ ὑπὲρ τοῦ μνημείου τοῦ ποιητοῦ πάντα Ἕλληνα πεποιθῶς ἐπὶ ἡ φωνῆ του δὲν θὰ ἦναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Πάντοτε ὀφείλομεν νὰ ἀποδεικνύωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐημερίας τῆς πατρίδος ἡμῶν πεσόντας, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις ὅποτε ἔχομεν μετὰ τὴν ἀνάγκην τῆς εὐνοίας τῶν ξένων ὅπως δυναθῶμεν νὰ ἐξέλθωμεν νικηφόροι ἐκ τῆς ἐργιζούσης μεγάλης κρίσεως.

Ἵπεύθυνος ΧΡ. ΔΑΜΙΑΝΙΑΗΣ.
